

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii, Republice Francuskiej, Republice Włoskiej, Eurallumina SpA, Auhinish Alumina Ltd

(Sprawa C-89/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Zwolnienie z podatku akcyzowego od olejów mineralnych — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) pkt v) — Brak uzasadnienia — Obowiązek sądu — Zarzut dotyczący naruszenia procedury, który powinien być podniesiony z urzędu przez sąd wspólnotowy — Naruszenie zasady kontradyktoryjności — Zakres obowiązku uzasadniania)

(2010/C 24/08)

Język postępowania: francuski, angielski i włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i N. Khan, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik i P. McGarry, BL), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.-L. Vendrolini, pełnomocnicy), Republika Włoch (przedstawiciele: R. Adam, pełnomocnik i G. Aiello, avvocato dello Stato), Eurallumina SpA (przedstawiciel: R. Denton, solicitor), Auhinish Alumina Ltd (przedstawiciele: J. Handoll i C. Waterson, solicitors)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawach połączonych T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06 Irlandia i inni przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenu glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy (Dz.U. 2006, L 119, s. 12) — Pojęcie pomocy istniejącej i nowej pomocy — Pojęcia obiektywne — Brak uzasadnienia — Bezwzględna przeszkoda procesowa, która musi być podniesiona z urzędu przez sąd wspólnotowy — Naruszenie zasady dyspozycyjności i ogólnych zasad kontradyktoryjności i poszanowania prawa do obrony

Sentencja

1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawach połączonych T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06 Irlandia i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w jakim:

— stwierdza nieważność decyzji Komisji 2006/323/WE z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo do produkcji tlenu glinu w regionach Gardanne i Shannon oraz na Sardynii, wprowadzonego odpowiednio przez Francję, Irlandię i Włochy na tej podstawie, że Komisja naruszyła w

niej obowiązek uzasadnienia w odniesieniu do niezastosowania w niniejszej sprawie art. 1 lit. b) pkt v) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania [art. 88 WE], oraz

— nakazuje Komisji pokrycie jej własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżące, włączywszy w to koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego w sprawie T-69/06 R.

2) Sprawy połączone T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06 zostają skierowane do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji.

3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 listopada 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale — Włochy) — Presidente del Consiglio dei Ministri przeciwko Regione autonoma della Sardegna

(Sprawa C-169/08) ⁽¹⁾

(Swoboda świadczenia usług — Artykuł 49 WE — Pomoc państwa — Artykuł 87 WE — Krajowe przepisy ustanawiające podatek od postojów turystycznych statków powietrznych przeznaczonych do prywatnego transportu osób oraz od rekreacyjnych jednostek pływających obciążający jedynie osoby eksploatujące mające rezydencję podatkową poza terytorium regionu)

(2010/C 24/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte costituzionale

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Presidente del Consiglio dei Ministri

Strona pozwana: Regione autonoma della Sardegna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte costituzionale — Wykładnia art. 49 WE i art. 87 WE — Przepisy regionalne ustanawiające podatek od postoju samolotów w celach turystycznych, który obciąża jedynie przedsiębiorstwa, mające rezydencję podatkową poza Sardynią i

dokonujące przewozu pasażerów lub towarów tymi samolotami tytułem działalności ubocznej w stosunku do działalności głównej — Pomoc państwa w postaci zwolnienia z podatku przedsiębiorstw, które mają rezydencję podatkową na Sardynii i wykonują taką samą działalność

Sentencja

- 1) Artykuł 49 WE powinien być interpretowany w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów podatkowych władz regionalnych, takich jak te przewidziane w art. 4 ustawy nr 4 regionu Sardynii z dnia 11 maja 2006 r. ustanawiającej przepisy różne w sprawie przychodów, reklasyfikacji wydatków, polityki społecznej i rozwoju w brzmieniu nadanym przez art. 3 ust. 3 ustawy nr 2 regionu Sardynii z dnia 29 maja 2007 r. ustanawiającej przepisy w sprawie opracowania rocznego i wieloletniego budżetu regionu — Ustawa budżetowa na 2007 r., które ustanawiają regionalny podatek od postojów w celach turystycznych statków powietrznych przeznaczonych do transportu prywatnego osób oraz rekreacyjnych jednostek pływających, obciążający jedynie osoby fizyczne i prawne mające rezydencję podatkową poza terytorium regionu.
- 2) Artykuł 87 ust. 1 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że przepisy podatkowe władz regionalnych ustanawiające regionalny podatek od postojów, taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który obciąża jedynie osoby fizyczne i prawne mające rezydencje podatkową poza terytorium regionu, stanowią środek pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw mających siedzibę na tym terytorium.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 grudnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Umweltssenat — Austria) — Umweltanwalt von Kärnten przeciwko Kärntner Landesregierung

(Sprawa C-205/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 234 WE — Pojęcie sądu krajowego — Dopuszczalność — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków dla środowiska — Konstrukcje napowietrznych linii elektrycznych — Długość powyżej 15 km — Konstrukcje transgraniczne — Linia transgraniczna — Długość całkowita przekraczająca próg — Linia znajdująca się głównie na terytorium sąsiedniego państwa członkowskiego — Długość odcinka krajowego nieprzekraczająca progu)

(2010/C 24/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Umweltsenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Umweltanwalt von Kärnten

Strona pozwana: Kärntner Landesregierung

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Umweltssenat — Wykładnia dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającą dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko naturalne (Dz.U. L 73, s. 5) oraz dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17) — Obowiązek wykonania oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do konstrukcji napowietrznych linii elektrycznych o długości powyżej 15 km — Długość, którą należy uwzględnić w przypadku konstrukcji transgranicznych — Przedsięwzięcie linii elektrycznej o długości całkowitej przekraczającej próg, z której jedynie odcinek o długości 7,4 km znajduje się na terytorium kraju, a reszta położona jest na terytorium sąsiedniego państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że przedsięwzięcie wymienione w pkt 20 załącznika I do tej dyrektywy, takie jak konstrukcja napowietrznych linii elektrycznych o napięciu co najmniej 220 kV i długości powyżej 15 km, powinno być poddane przez właściwe organy administracji państwa członkowskiego procedurze oceny oddziaływania na środowisko również wtedy, gdy jest to przedsięwzięcie transgraniczne i jedynie jego odcinek krótszy niż 15 km znajduje się na terytorium tego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.